

El rellotge de 'Spy Kids'

Lluís Hernández i Sonali
Catedràtic d'institut

AVUI 31.08.04

L'altre dia vaig veure amb les meves filles una de les pel·lícules de la sèrie aquesta que fan ara *Spy Kids*. Resulta que aquells nens, que treballen d'agents secrets tot i que no tenen pas l'edat laboral, reben, per a la missió que els encomanen, una sèrie de gadgets, o com es digui: el principal, naturalment, és un rellotge. Una meravella de rellotge miniaturitzat, que incorpora navegador d'Internet, localitzador GPS, memòria, cuina amb forn microones, i tot allò més que us pogueu imaginar... Quan la noia, però, li demana a l'inventor com ho fa per saber l'hora, descobrim que, com que han volgut incorporar tantes i tantes coses en aquella meravella tecnològica, no hi ha quedat lloc per a l'hora.

Llegeixo, dia sí, dia no, que els responsables de l'ensenyament en aquest país creuen que l'escola és fonamental per a la cohesió social, i deriven cap al departament d'Educació (que abans sí que es deia d'Ensenyament) responsabilitats i accions que en altre temps eren adscrites al departament de Benestar Social... Comprovo que el departament de Sanitat confia en les escoles per al seu programa de fluoració dental contra la càries, i que tothom pensa que les escoles tenen un paper molt important en la lluita contra els morts a la carretera...

Altrament, la desaparició d'aquelles famílies en què els avis vivien a casa amb els fills i els néts, el fet que hi hagi cada cop més famílies on tots dos progenitors treballen fora de casa, afegit al fet que els llocs de treball són, de vegades, lluny del domicili, fan que els pares tinguin molt poc temps per dedicar als seus fills: ja no es tracta que no els puguin dedicar temps quan són a casa; és que no són a casa, ni els pares, ni els fills. És el que hom coneix amb l'estrany nom de *problema de conciliació de la vida laboral i familiar*. L'escola, també aquí, és la salvació, i es proposa que les escoles romanguin obertes pràcticament tot el dia, perquè la solució més evident, la que sempre ha funcionat, és a dir, enviar els nens a un internat anglès (disciplina) i les nenes a un internat suís (piano), no és a l'abast de tothom. Tinguem, doncs, obertes les classes vint-i-quatre hores al dia, recordem als nens que conduir borratxo és perillós, fem que es rentin les dents, obrim els menjadors escolars per dinar, per esmorzar, per berenar, per sopar...

Però vigilem, sisplau, que no ens passi com als herois de la pel·lícula, que tenien un rellotge que feia de tot, excepte dir l'hora. Fem-ho abans que no acabem d'oblidar quina és la funció de l'escola, que no us dic quina és, a veure si encara us en recordeu. I si no, ens passarà que tindrem menjador (o no), tindrem guarderia (o no), tindrem dents netes (o no), tindrem conductors eixuts (o no). Però no tindrem escola.